

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Haandbog i Verdens-Historien. Første Deel

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 493. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1833_518A_1-txt-shoot-idm26705/facsimile.pdf (tilgået 05. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Scipio holdt naturligtvis ved sin Hjemkomst til Rom et glimrende Indtog, og han var siden med sin Broder, der blev kaldt „Asiateren“ ligesom han „Africaneren“, i Krigen med den Spisfe Antiochos, men det er ordentlig forbausende at høre, hvor usikkert Livius erklærer det Altsammen for, hvad Man fortalte om hans følgende Støtne, Død og Begravelse, saa Man kan aldrig forlange et klarere Bevis paa, at Historien var ikke Romernes Sag*). Vi maar da ogsaa lade det staa ved sit Værd, om Ennius gjorde en Grav-Steise over ham og lagde ham de mærkelige Døds i Munden:

Kan Mand-Stæf bane til Himlen Vej,

Er Jagen paa den saa vis som jeg**),

men Daamsaget er vist, at en mere passende Indskrift paa hyle Romer-Høllris Bauta-Steen laader sig vanskeligt finde.

Herved mindes vi imidlertid om, at ligesaa vel den Romerke Poesi som den Romerke Historie serker sig fra den anden Puniske Krig, under hvilken Fabius Mater, en Grønde af Diktatoren, og Kalabriseren Ennius, blomstredde, og Man finder i den Anledning det ganske mærkelige Vers hos Gellius:

Som en Ballyrie,

Musen i Hjedeham

Føer paa Wildmændene

Under den Puniske

Gannibals-Krig***)!

Da vi efter „Epydflage-Netten“, den Enste, der glæder mellem „Krigs-Folket“ og os, ei bar haave mere enten med

*) Polob (Erudiktes) XVI. 12. Cicus XXX. 45. XXXVIII. 50—57.

**) Enni Fragmenta: si fas e r d e n d o caelestia scendere cuiquam est, mihi soli caeli maxima porta patet!

***) Julius Gellius XVII. 21.

